

26/10/2025

Υποδοχή της Παναγίας Δεμερλιώτισσας στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Καρδίτσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Μέσα σε κλίμα βαθιάς κατάνυξης, ευλάβειας και χαράς, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος, κλήρος και λαός υποδέχθηκαν το απόγευμα του Σαββάτου, 25 Οκτωβρίου 2025, την ιερά και σεβασμία εικόνα της Παναγίας «Δεμερλιωτίσσης» από το ομώνυμο Ιερό Προσκύνημα, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Καρδίτσης.

Ακολουθώντας, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, επί τη ιερά μνήμη του αγίου και ενδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, στον ως άνω Ιερό Ναό.

Στο μήνυμα της πίστης που απηύθυνε ο Σεβασμιώτατος, υπογράμμισε ότι οι εποχές μπορεί να αλλάζουν, αλλά τα ήθη και οι προκλήσεις στην πίστη παραμένουν. Κάλεσε τους πιστούς να τοποθετηθούν ενώπιον του Χριστού, βιώνοντας την αλήθεια και την παρουσία του Θεού στη ζωή τους, όπως έκανε ο Άγιος Δημήτριος και ευχήθηκε ο Άγιος να είναι «ποδηγέτης» για τη νεολαία και τις καρδιές των πιστών, οδηγώντας σε ορθές σκέψεις και στην αιώνια ζωή που προσφέρει ο Χριστός. Ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Ήδη τελέσαμε, αδελφοί μου, την ακολουθία του Εσπερινού για να τιμήσουμε και να διδαχθούμε από τη μνήμη του μεγάλου αυτού Μεγαλομάρτυρος της Εκκλησίας μας λαοφιλούς Αγίου, όπου πάρα πολλοί και πολλές φέρουν το όνομά του και τιμάται όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη που γεννήθηκε, ανδρώθηκε και μαρτύρησε, αλλά σε ολόκληρη την οικουμένη Ορθοδοξία, ο Μεγαλομάρτυς του Χριστού Δημήτριος.

Δεν ξέρω ο κάθε ένας από εμάς και η κάθε μία που βρισκόμαστε απόψε εδώ, στον συγκεκριμένο Ναό, στον συγκεκριμένο τόπο, εάν κατανοήσαμε όλη αυτή την ιερά ακολουθία, τα ιερά ψάλματα, τους ύμνους που είναι αφιερωμένοι στο ιερό πρόσωπο του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου και αν προσπαθήσαμε να ανέβουμε αυτόν τον ουράνιο δρόμο, ακολουθώντας τον Ιερό Δημήτριο, για να ενωθούμε με τον Κύριο της δόξης μας τον Ιησού Χριστό, τον Πρωτομάρτυρα αυτής της πίστεως, που ο Ιερός Δημήτριος τον μιμήθηκε εις τη ζωή Του και εξαιτίας αυτής του της πίστεως στον Ιησού Χριστό και της ομολογίας Του μαρτύρησε, έχυσε το αίμα του.

Αν λοιπόν αναλογιστούμε όλα αυτά τα οποία ακούσαμε, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ζούμε πράγματι μέσα στον Παράδεισο της παρουσίας του Θεού, μέσα στον Παράδεισο της Βασιλείας του Θεού και αν βγούμε έξω από αυτό τον χώρο, θα δούμε την πτώση, την αποστασία, την αμαρτία, την απομάκρυνση του κόσμου από όλα αυτά που ο Θεός και η Εκκλησία του μας χαρίζουν.

Γράφει σε δύο - τρία μέρη στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης και στους Ψαλμούς, ότι η ζωή των ανθρώπων και η σχέση τους παρομοιάζονται σαν μύρο, ως μύρο παρουσιάζονται αυτές οι σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους και οι σχέσεις τους με τον Θεό. Πράγματι, η ζωή του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ήταν μια ζωή που είχε πολύ μύρο. Όχι γιατί λέγεται Μυροβλύτης επειδή πηγάζουν από τα ιερά του Λείψανα και από τον τάφο του μύρα, αλλά γιατί ήταν ένα ευώδες, χαριτωμένο πρόσωπο του Θεού, που τον χάρισε σε εμάς τους ανθρώπους.

Η ζωή του μας φέρνει πολύ πίσω, στο 289 π.Χ., στους αυτοκράτορες τότε της Ρώμης, της ειδωλολατρικής Ρώμης, που ανέθεσαν στον Άγιο Δημήτριο να διοικεί το θέμα της Θεσσαλίας κι εμάς τότε μας διοικούσε ως στρατηγός, αυτές τις περιοχές όλες με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Ένας ευγενής νέος, από ευγενική

οικογένεια και πλούσια, ο οποίος κατετάγη στον Ρωμαϊκό στρατό και εξαιτίας της γνώσεώς του, των δυνατοτήτων που είχε ο χαρακτήρας του, εύκολα ανήλθε στα ύπατα αξιώματα του Ρωμαϊκού στρατού και αναδείχθηκε στρατάρχης, διοικητής.

Όμως, ήταν Χριστιανός. Πέρα από τους νικηφόρους αγώνες και τις μάχες και την επιβολή της δικαιοσύνης σε όλο αυτόν τον χώρο που διοικούσε, ήταν Χριστιανός. Προσπαθούσε τους ειδωλολάτρες να τους μετατρέψει εις την πίστη του Ιησού Χριστού, να γίνουν μέλη της Εκκλησίας και όταν οι άνθρωποι οι οποίοι με καχυποψία τον έβλεπαν, ομολόγησαν στον Αυτοκράτορα Μαξέντιο ότι ο Δημήτριος είναι Χριστιανός, τότε πράγματι, αντιστράφηκαν οι όροι.

Γιατί αντιστράφηκαν οι όροι; Γιατί είδαν ότι ο Δημήτριος δεν τους εξυπηρετούσε. Ο Δημήτριος, από τη θέση που κατείχε, δεν πραγματοποιούσε αυτό που εκείνοι ήθελαν. Βλέπετε, τα πρόσωπα αλλάζουν και οι εποχές, αλλά οι θέσεις των ανθρώπων έναντι του Χριστού και της Εκκλησίας Του, ανάλογα με το τι πιστεύει ο καθένας και πώς τοποθετείται μπροστά σε αυτήν την κλίση του Θεού, παραμένουν τα ίδια.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι, ή και ίδιοι τρόποι, οι οποίοι καθοδηγούν τους ανθρώπους στο να τοποθετηθούν ενώπιον του Θεού και της Βασιλείας Του και της Σωτηρίας και της Λυτρώσεως και του Αγιασμού, ή να μπορείς να πολεμάς τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Δεν ικανοποιούνταν με αυτό το οποίο έκανε ο Ιερός Δημήτριος. Δεν ικανοποιούνταν που το βράδυ οδηγούσε τους νέους στην καταφυγή και τους εκήρυττε τον Ιησού Χριστό τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο, δεν ικανοποιούνταν που δημιουργούσε ήθος στους νέους ανθρώπους, για να ζουν εν Χριστώ, μέσα στην κοινωνία αξιοπρεπώς και με ευπρέπεια εις τη ζωή τους.

Όπως γίνεται και σήμερα, μπορεί να μην ονοματιζόμαστε ειδωλολάτρες, αλλά έχουν ειδωλολατρικό φρόνημα. Μπορεί να μην κάνουμε αυτά τα οποία έκαναν οι τότε αυτοκράτορες, αλλά εύκολα, όπως λέγει στη Σοφία Σολομώντος, εν εδρεύσουμε τον δίκαιο, να τον κρατήσουμε σε ενέδρα, να τον παραφυλάμε και να δούμε όπου δεν μας κάνει, πώς θα τον πάρουμε από την ζωή, όπως έκαναν και για τον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο. Τον οδήγησαν στη φυλακή, τον ράβδισαν, προκαλούσε ο ειδωλολάτρης αυτοκράτορας, όπως προκαλούν διαχρονικά οι καταστάσεις στη ζωή μας, με έναν παντοδύναμο άνθρωπο Λυαίο ονόματι, ο οποίος προκαλούσε με την δύναμή του, με την ανθρωποπάρεστη διάθεσή του, για να προκαλεί τους χριστιανούς της εποχής εκείνης, όπως προκαλούνται οι χριστιανοί διαχρονικά σε κάθε εποχή.

Μπορούμε να ονομάζουμε τότε διωγμούς ειδωλολατρικούς, μπορούμε να ονομάζουμε τα μέσα της εποχής εκείνης που επέτρεπαν στους ανθρώπους να διώκονται εύκολα, ή να αλλάξουμε τις εποχές και να τις βάλουμε στη σημερινή εποχή, όπου η ελευθερία των ανθρώπων παραμένει ζητούμενο, όπου προσπαθούν να μας καθοδηγήσουν με πολλούς τρόπους, όπου τα παιδιά μας μπορούν να

πηγαίνουν σε ένα κλαμπ 16 χρονών και να βγαίνουν έξω και να πεθαίνουν, εκτεθειμένα σε κίνδυνο από το αλκοόλ το οποίο τα ποτίζουν, όπου μπορούν μέσα από το κινητό και διάφορες εφαρμογές να μας καθοδηγούν εκεί που θέλουν και να μας δεσμεύουν, να μας κάνουν αριθμούς, να χάνουμε την προσωπικότητά μας και την αξία μας.

Δεν διαφέρουν οι ιδιότητες του Χριστού και της πραγματικής ελευθερίας και προσωπικότητας των ανθρώπων διαχρονικά, αδελφοί μου. Όποιος λέει ότι κάτι ήταν διαφορετικά τότε και κάτι άλλο σήμερα, λανθάνει. Είναι τα ίδια δεδομένα, και οι ίδιες παραδεδομένες πρακτικές, οι οποίες αλλάζουν, ανανεώνονται και εκμοντερνίζονται ανάλογα με τα θέματα της κάθε εποχής. Μια οικογένεια ενοχλείται να στείλει το παιδί της στο κατηχητικό, αλλά όταν της λέει το κορίτσι της 16 χρονών, ότι θα πάει στο κλαμπ, χαίρεται! Όταν όμως βγαίνει από αυτόν τον τόπο και πέφτει ημιθανή κάτω, τί γίνεται; Πώς διορθώνεται αυτό; τι παίρνουμε εμείς από τη ζωή μας, από τη διδασκαλία της Εκκλησίας, από τη ζωή των Αγίων, από το να είμαστε δομημένοι άνθρωποι, ολοκληρωμένοι, για να μπορούμε αυτά να τα αντιμετωπίσουμε και να μπορούμε να φτιάχνουμε ανθρώπους με προσωπικότητες, όχι να χάνονται.

Βλέπετε λοιπόν πόσο δύσκολη είναι η κάθε εποχή και πόσο χρειάζεται ο Θεός του Δημητρίου να έρχεται να βοηθεί, να φωτίζει τα εσκοτισμένα, να αλλάζει τις διαθέσεις των ανθρώπων, να μας ενδυναμώνει και να μας ενισχύει πνευματικά, ώστε να κάνουμε μια πραγματική αντίσταση στον εαυτό μας, στην οικογένειά μας, στον κοινωνικό μας περίγυρο, στον χώρο της εργασίας μας, στις σχέσεις μας με τους ανθρώπους.

Να μην υπερβάλλουμε, να μην εξαγοράζουμε, να μην χρησιμοποιούμε, να μην δημιουργούμε υποκατάστατα μέσα στη ζωή μας και ψευδείς εικόνες και καταστάσεις, αλλά να μπορούμε πράγματι να ζήσουμε το Θεό του Δημητρίου. Δεν τους έκανε ο Δημήτριος. Και κυρίως, όταν μπήκε μέσα εις το στάδιο και κατατροπώθηκε ο Λυαίος, εύκολα πήραν το κεφάλι του αγαπημένου μαθητή του και εύκολα μετά τον κατατρύπησαν με τις λόγχες, όταν εκείνος ήταν σε στάση προσευχής μέσα στη φυλακή και τον τρυπούσαν όπως τρυπούσαν τον Κύριο με τη λόγχη επάνω στον Σταυρό.

Βλέπετε λοιπόν ότι οι εποχές μπορεί να αλλάξουν, αλλά τα ήθη των ανθρώπων δεν αλλάζουν.

Το θέμα το δικό μας, λοιπόν, είναι πώς θα τοποθετηθούμε ενώπιον του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και της Εκκλησίας Του. Πώς θα βιώσουμε την αλήθεια, πώς θα βιώσουμε το θεανδρικό του πρόσωπο, το οποίον συνεχώς μας αποκαλύπτει και μας προσφέρεται και ζητά από εμάς να τον αποδεχθούμε στη ζωή μας.

Η κατάσταση στο στάδιο της Θεσσαλονίκης ήταν φρενήρης. Ένας ασήμαντος νέστορας, ένας μικρός στο δέμα, στο σώμα, επήγε να συγκρουστεί με τον Λυαίο, έναν άνθρωπο τον οποίον, προσέξτε το κατάντημα, τον έτρεφε και τον χειραγωγούσε ο αυτοκράτορας της εποχής εκείνης, όπως κάνουν όλες οι εξουσίες του κόσμου πάντοτε, για να κατατροπώνει τους μικρούς και τους δικαίους.

Να λοιπόν, ότι και εμείς δεν ζούμε τον Χριστό μέσα μας όπως πρέπει να Τον ζούμε. Ικανοποιούμαστε με τα εφήμερα, τα πρόσκαιρα, αυτά που μας χαϊδεύουν τα αυτιά και μας αρέσουν, και ξεχνούμε αυτό το ουσιαστικό και μοναδικό, Χριστός, Θεού Δύναμης και Θεού Σοφία. Από εκεί ξεπηγάζουν όλα.

Και όταν μπορέσει ο άνθρωπος να ζει τη ζωή του Χριστού, όπως την έζησε ο Ιερός Δημήτριος, δεν θα τον πτοεί ο διωγμός, η αμφισβήτηση, η φυλακή, το μαρτύριο ή οι σωματικές πληγές, γιατί ζει τον Χριστό, ζει την παρουσία του Θεού. Από το 289 μέχρι σήμερα εμείς πιστεύουμε τον Ιερό Δημήτριο και όταν πάμε στη Θεσσαλονίκη, πάμε και στον Ναό του. Προσκυνούμε τα Ιερά του Λείψανα, βλέπουμε την μεγαλεπήβολη Βασιλική που είναι στο όνομά του και ζούμε την παρουσία του μέσα στη ζωή μας. Σε ποιο βαθμό όμως και σε ποια βάση ζούμε την παρουσία του Ιερού Δημητρίου εις τη ζωή μας.

Εύχομαι ο Ιερός Δημήτριος στη ζωή μας να έρθει ως πρόκληση της παρουσίας του Χριστού και ως πρόσκληση για να αλλάξουμε το είναι μας και να ζήσουμε τον Χριστό. Να μας μυροβλύσει επειδή αυτός μυροβλύζει, όχι από τα μύρα, αλλά από τις αρετές και από τα χαρίσματα που του έδωσε το Άγιο Πνεύμα στη ζωή του, γιατί έζησε τον Χριστό,πίστευσε στον Χριστό, ομολόγησε για τον Χριστό και επόνεσε και εμαρτύρησε για τον Χριστό. Αυτός λοιπόν, να μπορέσει, όπως τότε και τώρα, να είναι ποδηγέτης της νεολαίας μας, να είναι ποδηγέτης των καρδιών μας, και να μας κατευθύνει σε ορθές σκέψεις ζωής και ζωής περισσότερη από ζωή, γιατί αυτό έρχεται ο Χριστός να μας δώσει, αιώνια ζωή».

